

ANNA ΜΑΚΡΑΚΗ

Η ηθοποιός που
άναψε τσιγάρο
στην Επίδαυρο

ΜΕ ΤΟ τσιγάρο που άναψε για... χατίρι του σκηνοθέτη Ρόμπερτ Στούρουα στην Ορχήστρα της Επίδαυρου έγινε η πολυσυζητημένη ηθοποιός των ημερών.

Το τηλέφωνο του σπιτιού της... ενοχλείται ασταμάτητα από δημοσιογράφους που ζητούν κάποια δήλωση ή κάποια συνέντευξη, στις καλλιτεχνικές παρέες είναι το κύριο θέμα συζήτησης ενώ η ίδια εκφράζει το παράπονό της:

«Πραγματικά υπάρχει μέσα μου μια πικρα. Ενώ έχω δώσει πολλές καλλιτεχνικές αφορμές στο παρελθόν για συνεντεύξεις, μου τις ζητούν τώρα με αφορμή ένα τσιγάρο».

Με τον Κατράκη

Η Άννα Μακράκη είναι άνθρωπος ευθύς, χωρίς ευελιξίες και καμώματα. Όταν μιλάει μαζί σου σε κοιτάει στα μάτια. Δεν κρύβεται από κανέναν και δεν κρύβει τίποτα. Ηθοποιός που έχει μαθητεύσει πλάι στο μεγάλο Μάνο Κατράκη, με πολλούς και σημαντικούς ρόλους στην καριέρα της είναι έτοιμη να δεχτεί τα πάντα σε μια παράσταση και ισχυρίζεται ότι «στην τέχνη δεν υπάρχει δόγμα».

Τη συναντήσαμε στο κομψό της διαμέρισμα, κάπου στο κέντρο της Αθήνας, με τις φωνές της «ντροπής» και του «αίσχους» των αγανακτισμένων θεατών της Επίδαυρου ν' αντηχούν στ' αυτιά της και χωρίς να έχει ξεπεράσει το σοκ. Η παράσταση της τραγωδίας του Σοφοκλή «Οιδίπους τύραννος», που σκηνοθέτησε ο Ρόμπερτ Στούρουα, με πρωταγωνιστές τον Κώστα Καζάκο και την Τζένη Καρέζη, δεν είναι παρελθόν. Απόψε παίζεται στην Πάτρα και έπεται συνέχεια. Και η Άννα Μακράκη θα εξακολουθεί να παίζει τον «Εξάγγελο» με ή χωρίς τσιγάρο...

Κυρία Μακράκη πώς νιώσατε τη στιγμή που 9.000 θεατές... κατηγορούσαν τον Στούρουα, έμμεσα, με τη δική σας κίνηση, με το να ανάψετε το τσιγάρο στο μονόλογό σας;

— Σαν Χριστιανή στο λάκκο των λεόντων. Και ήμουν μόνη στην Ορχήστρα. Επρεπε να συνεχίσω γιατί κινδύνευε να σταματήσει η παράσταση. Λυπάμαι γιατί στην ιστορία θα μείνω σαν καπιβίτσουσα.

— Είδαμε τον Ρόμπερτ Στούρουα να σας αγκαλιάζει αμέσως μετά το τέλος της παράστασης δειχνοντας έτσι τη συμπάθειά του. Το κοινό πώς σας συμπεριφέρθηκε στα καμπαρίνια;

— Οι περισσότεροι μου είπαν: κοριτσάκι μου τι είναι αυτό που έπαθες ενώ οι πιο σχετικοί με

το θέατρο μου ζήτησαν συνάντημα εκ μέρους του κοινού. Ήταν κι αυτοί σοκαρισμένοι.

Γροθιές

— Πώς σχολιάζετε εσείς, που είστε εκείνη που διχτήκε περισσότερο από αυτή την παράσταση, τη δουλειά του Στούρουα.

— Είναι ένας σκηνοθέτης που, κατά τη γνώμη μου, δίνει γροθιές στον καθωσπρεπισμό και το κατεστημένο του θεάτρου. Ο,τι δηλαδή χρειάζεται η τέχνη για να προχωρήσει. Αλλιώς ασ θεσπίσουν νόμους βάσει των οποίων θα παίζουμε θέατρο.

ANNA ΜΑΚΡΑΚΗ:
Κατάφερα να
ξεπεράσω το
αρχικό σοκ.

Χαίρομαι που με έβρισαν...

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΧΡΥΣΑ ΔΟΤΣΙΟΥ

— Στην παράσταση είστε ο «Εξάγγελος» με το μαύρο ταγέρ και το τσιγάρο στο χέρι. Είστε μία σκηνοθετική πρόκληση ή κάτι περισσότερο, σκάνδαλο ας πούμε;

— Σκάνδαλα είναι οι κακές ερμηνείες. Όμως εμείς οι Έλληνες έχουμε κάνει την ιστορία μας φοβερό ταμπού. Αν είχαμε γιορμάκι σαν λαός θα στήναμε μια σκηνή στο «Αβατο» (πρόκειται για το ξενοδοχείο που βρίσκεται 1.000 μέτρα από το Αρχαίο θέατρο της Επίδαυρου) και θα παίζαμε τις τραγωδίες σαν κωμωδίες και τις κωμωδίες σαν τραγωδίες. Θα δημιουργούσαμε ένα, ας πούμε, αντιφεστιβάλ.

— Τι έχετε να πείτε για τη συμπεριφορά του κοινού;

— Μπορεί να έπαθα σοκ όμως κατά βάθος χάρηκα. Το κοινό συμμετείχε στην παράσταση γι' αυτό και αντέδρασε. Φανταστείτε το να βαριέται αμέσως μετά τα πρώτα 10 λεπτά. Δεν μπορώ όμως να μη χαρακτηρίσω θρασύδειλους όσους φώναζαν ντροπή και αίσχος. Γιατί ήμουν μόνη μου πάνω στη Σκηνή. Είμαι σίγουρη ότι αν ήταν ο Καζάκος ή η Καρέζη δεν θα το έκαναν.

— Αντέδρασε γιατί θεωρήσατε ότι το τσιγάρο βεβηλώνει τον ιερό χώρο της Επίδαυρου.

— Βεβηλώνει το χώρο; Ας σκεφτούμε καλά τι βεβηλώνει πραγματικά το χώρο και τον πλανήτη μας. Μακάρι ν' αντιδρούσαμε σ' όλα έτσι.

Κι εγώ θα ήμουν από τους πρώτους που θα φώναζα. Το κοινό έχει μάθει να δείχνει ανοχή σε πράγματα που δεν πρέπει και να καταδικάζει άλλα. Και μη σκεφτείτε ότι το λέω αυτό για να δικαιολογήσω το τσιγάρο. Είναι κρίμα να γίνεται τόσος κόπος από δεκάδες ανθρώπους για να δώσουν μια παράσταση και το μυαλό τους να κολλάει σ' ένα τσιγάρο.

Αγάπη

— Ποια είναι η σχέση σας με τον Στούρουα ύστερα από τις τρεις φορές που έχετε συνεργαστεί μέχρι σήμερα.

— Αγαπιόμαστε πολύ. Ίσως γι' αυτό να θέλει να με παιδεύει, λέει χαμογελώντας. Είναι γλυτός και αξιαγάπητος. Δεν βρίσκεις κάτι κακό στον Στούρουα.

— Υπάρχει περίπτωση να ξαναβάλετε στην παράστασή σας το τσιγάρο;

— Δεν είμαι σίγουρη.

Είναι πολύ πιθανόν να ξαναδοκιμάσουμε στην επαρχία.

— Εσείς, προσωπικά, συμφωνείτε με την άποψη του Στούρουα;

— Ναι. Όταν στη ζωή μας θέλουμε να αναγγείλουμε ένα θάνατο, έχουμε υπέρνταση ή μεγάλη στενοχωρία, δεν ζητάμε ποτό και τσιγάρο; Αν δεν συμφωνούσα δεν θα τό έκανα. Στο θέατρο χρειάζεται πειθαρχία όπως στο στρατό. Όταν καταλαβαίνεις ότι ο στρατηγός σου είναι προδότης τον εγκαταλείπεις.

— Όταν ασπάζεστε τις απόψεις του Στούρουα τι γνώμη έχετε για τις άλλες παραστάσεις που παίζονται στην Επίδαυρο;

— Τις θεωρώ ολίγον νεκρές. Όταν στην καθημερινή μας ζωή και όχι μόνο στα καλλιτεχνικά αλλά και στις ειδήσεις που ακούμε από την τηλεόραση δεχόμαστε υψηλές συγκινήσεις για διάφορα θέματα πώς να

μη χρειάζεται κάτι το μάτι ή το αυτί του θεατή για να ξυπνήσει. Να πάθει σοκ. Θεωρώ το θέατρο πιο ήπιο από όλες τις τέχνες. Πρέπει να τολμάμε και να ρισκάρουμε. Αλλιώς δεν είμαστε καλλιτέχνες, είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι. Στην τέχνη δεν υπάρχει δόγμα.

Πρόκληση

— Εχεις θαυμάσει σκηνοθέτες Έλληνες όπως τον Στούρουα;

— Είχα την τύχη να συνεργαστώ με κορυφαίους του θεάτρου μας. Ίσως όμως να μη μου ζητούσαν τόσα πολλά όσο εκείνος. Είναι μια πρόκληση για τον ηθοποιό. Σου ζητάει να αποκαλυφθείς μπροστά του.

— Στην Επίδαυρο φανήκατε ψυχραίμη. Είστε και στη ζωή;

— Δεν ξέρω πώς εννοεί ο κόσμος την ψυχραιμία. Εγώ θεωρώ ψυχραιμία εκείνον που φαίνεται κι ας βράζει μέσα του. Μ' αυτή την έννοια είμαι.

«Κάναμε την ιστορία μας φοβερό ταμπού, αλλά οι καλλιτέχνες πρέπει να ρισκάρουν»